

<h2 style="text-align: center;">Autoregressive Distributed Lag (ARDL) modell</h2>	<p style="text-align: center;">Olvasási idő: 15 perc</p> 	<p style="text-align: center;">Készítette: Dr. habil. Kiss Gábor Dávid</p>
---	---	--

Bevezetés

- Olyan nem stacioner idősorok, amelyek sztochasztikus folyamatként épülnek fel és unit rootot valamint strukturális törést tartalmaznak.
 - A unit rootok a stacionaritás hiányának legfőbb okozói
 - Egy nem-stacioner folyamat lehet:
 - trend-stacioner (determinisztikus) folyamat: ha a trend teljes mértékben előre jelezhető és nem változóként jelenik meg (minden egyéb esetben a következő kategóriáról van szó).
 - differenciálás után stacioner folyamat:
 - egy véletlen (divergencia) változó felelős a hosszú távú trend kialakulásáért → detrendelés szükséges
 - differenciát számítunk az idősoron
 - idő mentén regresszáljuk az idősort és ennek az egyenletnek a hibatagjai már stacionerek lesznek
- Kointegráltság:
 - Az idősorok differenciálása fontos hosszú távú tulajdonságok vagy egyensúlyi kapcsolatok elvesztésével társulhat.
 - A kointegráltság biztosítja, hogy releváns hosszú távú kapcsolatot tárjunk fel, a tövid távúakat az ECM tartalmazza majd.
 - Amennyiben a bemeneti idősorok eltérő mértékben integráltak (pl.: A változó I(1) és B idősor I(0)), a Johansen és Juselius (1990)-féle illetve az ARDL kointegráció illeszthető → teljesen mindegy, hogy I(0), I(1) vagy ezek keverékéről van szó.

Specifikáció

- $\Phi(L, p)y_t = \sum_{i=1}^k \beta_i(L, q_i)x_{i,t} + \delta w_t + u_t$
- ahol: $\Phi(L, p) = 1 - \Phi_1 L - \Phi_2 L^2 - \dots - \Phi_p L^p$ és $\beta(L, q) = 1 - \beta_1 L - \beta_2 L^2 - \dots - \beta_q L^q$
- minden $i = 1, 2, 3, \dots, k, u_t \sim iid(0; \delta^2)$
- L a lag operátor: $L^0 y_t = X_t, L^1 y_t = y_{t-1}$
- w_t a determinisztikus változóknak egy $s \times 1$ vektora: a konstans, idő-trendek, szezonális dummyk vagy exogén változók
- Rögzített késleltetésszámmal: m
 - $p=0, 1, 2, \dots, m,$
 - $q=0, 1, 2, \dots, m,$
 - $i=1, 2, \dots, k$
 - biztosít $(m + 1)^{k+1}$ különböző ARDL modelleket

Követelmények

- A bemeneti változók vegyesen lehetnek $I(0)$ vagy $I(1)$ folyamatok, azonban továbbra is tesztelni kell $I(2)$ -re!
- F-statisztika (Wald-teszt):
 - Amennyiben van egy hosszú távú kapcsolat és a mintaméret kicsi és véges, az ARDL hiba-korrekció sokkal hatékonyabb lesz.
 - Több hosszú-távú kapcsolat is lehetséges és az ARDL nem használható, helyette a Johansen és Juselius (1990)-féle megközelítést kell alkalmazni.

Előnyök

- A bemeneti változók egyszerű egyenletként jelennek meg, az endogenitás nem jelent problémát, miután az ARDL modell mentes a hibatagok közötti korrelációtól (azaz minden változót endogénnek feltételezünk), továbbá a referencia-modellt is megvizsgálhatjuk³⁰.
- Egy hosszú távú kapcsolat mentén az ARDL képes megkülönböztetni a függő és magyarázó változókat.

Források

- Emeka Nkoro and Aham Kelvin Uko (2016): Autoregressive Distributed Lag (ARDL) cointegration technique: application and interpretation. Journal of Statistical and Econometric Methods, vol.5, no.4, 2, 63-91 http://www.scienpress.com/Upload/JSEM/Vol%205_4_3.pdf

Önellenőrző kérdések

1. Milyen elvárásai vannak az ARDL-modellnek a bemeneti változók integráltsága szempontjából ($I(0)$, $I(1)$)?
2. Hogyan érdemes megállapítani az ARDL-modell késleltetéseinek a számát?
3. Milyen kimenetei nincsenek az ARDL-modellnek a VAR-hoz képest?
4. Szükséges-e ADF-tesztet futtatni a bemeneti változókon?

Jelen tananyag a Szegedi Tudományegyetemen készült az Európai Unió támogatásával. Projekt azonosító: EFOP-3.4.3-16-2016-00014

³⁰ Érdekes blogbejegyzés a modell alkalmazásáról: <https://davegiles.blogspot.com/2015/01/ardl-modelling-in-views-9.html>